

ΦΕΡΓΑΡΙ - ΝΕΙΟΤΗ

Μαγεία χύνει ἄφθονη, σκορπῆ περίσσεια χάρι
'στὴ φύσι τὸ ὀλόρωτο, καμαρωτὸ φεργάρι
Κι' ἄν ἔξαφρα ἢ ἀχτῖνές του ὀλόρωρα χαθοῦνε
καρδιές μὴν ἀπελπίεσθε, γιατί θὰ ἔξαρωθοῦνε.

Μὰ λάμψι καὶ ἡ νειότη μας στὸ βίο μας σκορπίζει,
μ' ἐλπίδες χρυσοφτέρουγες τὰ στήθη μας γεμίζει
Μὰ ὅταν μ' ἕνα φῶς τὸ φῶς ὁ χρόνος σβύσῃ
κανένας δὲν εὐρίσκειται τὴ νειότη τ' ἀναστήσῃ.

(Μίμησις)

Κ. Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Εἶναι ἤδη πλέον ἢ 30 ἔτη. Μία ὀλόκληρος ἀνθρωπίνη ἡλικία. Καὶ ἔμως τόσον ζωηρὰ εἶναι ἡ ἀνάμνησις ἡμέρας τινός, ἀνηκούστης εἰς τὸν κύκλον τῶν Χριστουγέννων, τοσοῦτον ἐναργῆς εἰς τὴν μνήμην μου ἢ εἰκὼν αὐτῆς, ὥστε νομίζω ὅτι μὲ χωρίζει πολὺ βραχὺ χρονικὸν διάστημα. Οὕτω, φαίνεται, ἐκμηδενίζονται αἱ χρονικαὶ ἀποστάσεις ἐν τῷ ἀπεράντῳ τῆς μνήμης σταδίῳ.

Ἦτο ἡμέρα Σάββατον 23 Δεκεμβρίου, ἡμέρα, ἣτις παρ' ὅλον τὸ κέντρον τοῦ χειμῶνος καὶ τὴν προηγηθεῖσαν 10 ἡμέραν πολυομβρίαν, ἦτο λαμπρὰ καὶ ἀνεφέλος, ζωογονήσασα ἀκούοντως τὴν φύσιν διὰ τῶν θερμαντικῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων. Ἐνεκα δὲ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς προσεγγίσεως τῶν Χριστουγέννων δὲν μετέδην εἰς τὸ σχολεῖον χάριν οἰκιακῶν ἐργασιῶν καὶ ἰδιαιτέρας προπαρασκευῆς διὰ τὰ Κάλανδα τῆς ἐπομένης. Ἀντιθέτως πρὸς ἐμὲ οἱ χωρικοὶ τοῦ Δήμου Κεραμείων ἀπὸ βαιθείας νυκτός διήρχοντο μεταβαίνοντες εἰς Χανιά ἀγοραπωλησίας χάριν καὶ ἐφοδιάσεως τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν προσεγγίζουσαν μεγάλην ἐορτήν. Ἐβλεπον δὲ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς χωρικοὺς ἐπανερχομένους ἐκ Χανίων καθ' ὁμάδας (διότι ἡ πατρικὴ οἰκία εἶναι παρόδιος) καὶ συζητοῦντας περὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως τῶν διαφόρων εἰδῶν ἅτινα ἔφερον μεθ' ἐχυτιῶν. Κετὰ τὴν μικρὰν ἐκείνην ἡλικίαν αἱ παρμοναὶ τῶν μεγάλων ἐορτῶν αἱ προηγούμεναι αὐτῶν ἡμέραι φαίνονται πολὺ μεγάλαι, διότι ἡ ἀγωνιώδης προσδοκία θύρων ἢ ἐλευθερίας πρὸς παιδιάν,

ἐμεγέθυνεν καὶ μεγεθύνει, ὡς εἰκός, τὸ παρεμπύπτον βραχὺ διάστημα.

Ἡ ἡμέρα λοιπὸν ἐκείνη μοὶ ἐφάνη πέραν τοῦ δέοντος μεγάλη καὶ μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν εἶδον τὸν δίσκον τοῦ ἡλίου βραδέως νὰ κατέρχεται ὀπισθεν τῆς βουνοσειρᾶς ἣτις ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον φυσικὸν τείχισμα ὕπερ περιστέφει ἐκ Νότου τὴν ἐπιμήκη τῶν Χανίων πεδιάδα. Ἡ πεδιάς αὕτη κατάφυτος ἀπὸ ἐλαίας καὶ διάφορα ἐσπεριδοειδῆ δένδρα, ἀποτελεῖ ἐν ὤμειγα πεπλατυσμένον οὐ τὸ ἀνοίγημα εἶνε τὸ ἐλαφρὸν ὕψωμα, ὕπερ περισφίγγει τὴν πόλιν Χανίων. Ἡ πεδιάς αὕτη καταθεωμένη ἐξ ὕψηλου μέρους φαίνεται γραφικωτάτη. Διότι καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν αὐτῆς, τὴν σκιόχρονον, ὑψοῦνται διάφοροι ἐπαύλεις πλουσιῶν ὀθωμανῶν καὶ τὰ νότια κράσπεδα αὐτῆς συνωκισμένα ὑπὸ διαφόρων κωμῶν, ἐναῖς ἐξέχει λόγῳ θεᾶς καὶ μαγευτικῆς τοποθεσίας τὸ Νεροκούρου, παρέχουσιν εὐάρεστον ποικιλίαν εἰς τὸ ὄμμα τοῦ παρατηρητοῦ καὶ γλυκυθύμως καθηδύνουσι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ εὐφρόδουνον συναίσθημα ἐμποιοῦσι. Τὸ χωρίον τοῦτο κείμενον ἐπὶ τῶν προπόδων τῆς βουνοσειρᾶς τῶν Κεραμείων, φαίνεται μακρόθεν κλιμακοειδῶς ἀνερχόμενον καὶ ἀποτελοῦν λευκοπάρυρον ποδεῶνα τῶν κλιτύων αὐτῆς. Διότι οἱ κάτοικοι τούτου, ὄντες πάντες σχεδὸν κτίσται, κέκνηται μικροὺς μὲν ἀλλὰ κομψοὺς οἰκίσκους, ὧν ἡ λευκότης ποιεῖται ἀντίθεσιν πρὸς τὸ σκοτεινόχρονον ἔδαφος τοῦ περιβάλλοντος χώρου. Ρύακες πολυπίδακες καὶ βαιθεῖς διασχίζουσιν αὐτὸ εἰς τρεῖς συνοικίας, ὧν ἡ πρὸς ἀνατολὰς ἐντὸς κλιτύος κειμένη κατοικεῖτο καθ' ὀλοχληρίαν ὑπὸ Χρυστιανῶν τότε. Διότι σήμερον μέλις αἱ λοιπαὶ συνοικίαι ἀριθμοῦσι 4 οἰκογενεῖας ὀθωμανικῆς, (καὶ ταύτας εἰς ἀπόστασιν 50 λεπτῶν ἐκ Χανίων), ἐνθ' ἐπὶ τῆς τουρκικῆς δυναστείας κατήκουον ἐκεῖ πλέον ἢ 60.

Ὁ ἔσπερινός ἤδη εἶχε σημάνην καὶ αἱ συλλογεῖς